

92

Κουντουβερνία

φ. 56v

/ Φ 52

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου [. /.....
] / παρόντος κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ τῶν ἀξιοπίστων καὶ παρα-
 καλετῶν μαρ[ρτύρων.....] / εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ὁ ἄνωθεν
 μισὲρ Γεωργιλᾶς μὲ τὸν κύ[ρ Μιχάλη] / Σμαῖλας λέγοντας ὁ αὐτὸς μισὲρ Γεωργι-
 λᾶς τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται α[.....] / μοναστηριοῦν του τῆς ἁγίας
 Σοφίας ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ἔρημον μὲ τὴν ληνὸν του [.....] / σιν τὰ αὐτὰ μέρην
 πὼς τὸ εἶχασιν οἱ προγόνοις τος παντοτινὸν καθὼς διαλαβάνει ἡ γρα[...]/ του τὸ
 ὁποῖο πρᾶμα οἱ μεταγενέστεροι τῶν ἐκείνων κοπιαστάδω ἡγου τοῦ ποτὲ Μιχάλη
 Μαυρ[...]/ ποὺ τῶχεν παντοτινὸ μὲ τὸν μποτὲ μακαρίτη [[ποτὲ]] παπᾶ κύρ Γεωρ-
 γιλᾶ Γογογύρην τὸ εφ[....]/ σιν καὶ ἐρήμαξε. "Ὅθεν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Γεωργιλᾶς
 τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν / τοποθεσίᾳ τοῦ Κατζικριοῦ τὸ σύνμπλιο
 τοῦ Νικόλα Καραγιάννην καὶ παπᾶ κύρ Νικόλα Τριβιζᾶ / καὶ ποτὲ Μανώλη Σιγάλα
 τὸ δίδειν ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνωθεν κύρ Μιχάλη Σμαῖλας τοῦ ἐνκονοῦ τοῦ / ποτὲ
 Μαβράνην οὐ διὰ μισάρικον παντοτινὸ παιδίω παιδιῶν τος μὲ κοντετζιὸν ὅτιν ὁ /
 αὐτὸς κύρ Μιχάλης ὁ κοπιαστής νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ κχταβολέψην καὶ νὰ τὸ
 φυτέψην / ὅλον ὅπου γίνεται ἀμπέλιν καὶ νὰ τὸ νοικοκυρέψην καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ
 καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσῃ νὰ τὸ / καλλιεργᾶ στὴν ὥραν του καὶ εἰσὲ ὅλους του τὶς
 καμάτου καὶ νὰ τὸ κρατῇ πάντα ἀπαντημένο / χειμῶν καὶ καλοκαίριν καὶ ἀκόμην
 καὶ ὅ,τιν ἄλλες κοντετζιόνες ἔχειν ἡ παλαιὰ γραφὴ τοῦ Μα / βράνην τοῦ παπποῦ
 του ὑπόσχεται νὰ τὶς κάνῃν καὶ κεῖνες καὶ κἀνοντάς τις ὡς ὑπόσχεται καὶ / προ-
 μετάρειν νὰ τῶχουν πάντα παντοτινὸν αἰωνίως καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ ἓνα τετάρ /-
 τιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου. Εἰ δὲ σὲ καιρὸν καὶ δὲν ἤθελε τὸ κάνει καλὰ καὶ ἐμπι-
 στεμένα ὡς προ / μετάρειν καὶ ὡς γράφει τὸ παλαιὸν παντίκιν νὰ πριβάρεται ἀπὸ
 μέσαν καὶ νὰ χάνῃ καὶ τὶς κού / πους του ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἔδωσεν καὶ καμμιᾶς
 λογῆς πληρωμήν. Εἰ δὲ πάλι καὶ ἐθέλασιν τὸ κά / νοῦ καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ
 δὲν ἐθέλασιν ταιριάζου νὰ μπορῇ νὰ ἔχην καὶ νὰ παίρῃν τὸ / ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ
 πραμάτου καὶ εἰς τὴν νιτράδα ποὺ ἤθελε ξαπεστεῖλει ἀφέντης ὁ Θεὸς / νὰ κάμῃ τὸ
 αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἴνκα / νος
 καὶ τὴν μπάρτην τῷ νοικοκυρέω νὰ εἶναι κατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴ φέρνου
 εἰς τὸ σπὶ / τι τῶν νοικοκυρέω μὲ ἐδικές τος ἐξοδες οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ παίρουν

πάντα θέλημα σὲ τρῦ / γος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικόν τος
 κάθε Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν. / Ἀκόμη δίνει του καὶ τὶς καυκάρες ὅπου εἶναι
 ἀπόξω ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀμπέλι νὰ φυτέψην καὶ / εἰς αὐτὲς ὅπου γίνεται ἀμπέλι καὶ νὰ
 γροικοῦται καὶ αὐτηνῆς οἱ κοντετζιόνες τῆς ὡς καὶ τὸ ἄ / νωθεν καθὼς προμετάρειν.
 Ὅθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / βάνοντας καὶ ἀλληλογία
 τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ὁ ἀλληλογήσας καὶ ἔβγη ἀπὸ τοὺς ἄνωθε / πάτους νὰ
 τὰ ζημιώνεται ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἄνωθεν νοικοκύρης ὑπὸ χειρὸς τοὺς εἰς βεβαίω /
 σιν καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς—

/ —Γεωργιλᾶς Καλαβρὸς βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ —Μᾶρκος Χιάμης μάρτυρας ὁ:—

/ —Ἰάκωβος Γοργογύρης μάρτυρας

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

93

Κουντουβερνία

φ. 57^Γ

/ Φ. 53

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ] ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 6/
 εἰς τὸ σπῖτιν/ [κάμοῦ τοῦ ὑπο]γράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ ὀσιώτατος ἱερο-
 μόναχος κὺρ / [Καλλίνι]κος Σέργης καὶ ὁ κὺρ Δημήτρης Ρεφενὲς οἱ ὅποιοι πέφτου
 εἰσὲ συνμπίβασιν / [κου]τουβερνίας παντοτινῆς καὶ δίδειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ἱερο-
 μόναχος τοῦ αὐ / [τοῦ] κὺρ Δημητρίου ἓνα χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του
 εἰς τὴν τοποθεσίᾳ λε / γόμενο στοῦ Μπαρμπαρῆ σύνμπλια τοῦ ἀφέντη ντὲ Γάνου
 Κομνηνοῦ καὶ Ἰωάννου / Σέργην τὸ ὅποιο πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ δίνειν διὰ
 μισάρικον παν / τοτινὸν κληρονομικῶς αἰωνίως μὲ κοντετζιὸν ὁ αὐτὸς κὺρ Δημή-
 τρης καὶ οἱ κλη / ρονόμοιν του νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὸ δουλεύουν καλὰ καὶ ἐμπι-
 στεμένα εἰς τὴ / ν ὥραν του νὰ τὸ σπέρνῃν χειμωνικὸν καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι
 οἱ αὐτοὶν δύο μερί / δες νὰ τὸ τραφοκοπίσουν ὅλο τὸ πρᾶμα ἀτόρνου μὲ ἐξοδες
 ἀναμεταξύν / τος. Ὅθεν διὰ πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παντικιοῦ καθομολογᾷ
 ὁ ἄνω / θεν ἀφέντης ἱερομόναχος ὁ νοικοκύρης τοῦ πραιμάτου πῶς ἔλαβεν καὶ /
 ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν ρηθέντα κοπιαστὴν τὸν κὺρ Δημήτρη ρεάλια τρία ἥ / τοιν 3/
 καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος σατισφάδος εἰς τὸ αὐτὸν πα / τίκιν
 καθὼς ἀναμεταξύν τος ἐσυνφωνήσασιν ἔτζιν εἰς τὴν νιτράδα ὅ / που ἤθελε ζαπε-
 στεῖλιν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζε / ται εἰς τὴν μέσσην